

Verder werd hij vervolgd wegens belediging van de minister van landbouw, F.E. Posthuma. De *Handelsprotector* had, met vele andere bladen, de aanval geopend op de OW'ers die zich - dankzij de door Posthuma verleende consenten - verrijkten met de uitvoer van levensmiddelen naar Duitsland terwijl hier in Nederland gebrek heerste. Hoewel de redacteuren van veel andere bladen ongemoeid werden gelaten, daagde justitie wel Broekhuijs voor de rechter. Op 30 november 1916 werd Broekhuijs (in Rotterdam) tot 200 gulden boete en in Den Haag op 28 maart 1917 tot twee maanden gevangenisstraf veroordeeld. Voor zover valt na te gaan is deze gevangenisstraf nooit ten uitvoer gebracht.

Op 22 en 23 februari 1917 stond Broekhuijs terecht omdat hij de Katwijkse bakker/reder H.G. Lammens onder valse voorwendselen (en valse naam) 2.000 gulden afhandig gemaakt zou hebben. Hoewel zijn advocaat, mr. E.G.S. Bourlier (1875-1958), hem knap verdedigde, werd hij uiteindelijk toch veroordeeld tot anderhalf jaar cel. Broekhuijs' zwakke punt was dat hij niet schriftelijk kon aantonen dat de betrokken 2.000 gulden deel uitmaakte van de transactie tussen zijn cliënt, de scheepsbouwer J. van der Ende, en reder Lammens. Hij was dus afhankelijk van getuigen. Getuigen die niet geheel vrij waren om verklaringen af te leggen, zoals blijkt uit het artikel van rechtbankverslaggever Franc L.B. Berkhout (1883-1958): 'De scheepsbouwer J. Van den E., thans Den Haag was derde getuige. Hij werd door den officier van justitie mr. Böhmlink [= mr. J.L.F. Böhlingh (1865-1926)] er op attent gemaakt dat hij, als zijn verklaring niet bevredigend uitviel, vervolgd zou worden als medeplichtige aan deze 'oplichting'.⁸⁾

Het was de bedoeling dat Broekhuijs zijn straf in de gevangenis te Rotterdam zou doorbrengen, maar Broekhuijs, die zijn advocatenkantoor door wanbeheer van zijn medewerkers⁹⁾ in elkaar zag storten, was om financiële redenen genoodzaakt de uitgave van de *Handelsprotector* te hervatten. Brutaal als hij was, vermeldde hij uitdagend dat hij de artikelen persoonlijk in de gevangenis had geschreven en dat de 'Postduivenvereniging Waar blijft de duurte-toeslag?' (met andere woorden het corrupte gevangenispersoneel) ervoor gezorgd had dat de kopij de Noordsingel kon verlaten. Herman Schotel maakte voor de *Handelsprotector* een toepasselijke prent met duiven voor het tralievenster van Broekhuijs.¹⁰⁾ De directeur, die openlijke omkoperij niet over zijn kant kon laten gaan, vroeg voor Broekhuijs overplaatsing aan; hij werd begin december 1917, begeleid door een agent van politie, per trein